

цинцаритъ. Тѣ имаха още тогава съставенъ единъ македонски комитетъ, на когото за прѣдседатель бѣха турили единъ македонски румжнинъ по име Зису, който се плащаше добръ отъ правителството. Този Зису бѣше станалъ приятель съ насъ и идваше твърдѣ често въ дома ни. Отъ него ний бѣхме разбрали, че цѣльта на македонскій комитетъ бѣше само: *етнографическа*, а не и *териториална* както сега, т. е. тя бѣше тогава, да се подържа тамъ румжнскій елементъ отдѣлно отъ гърцитѣ и да се укрѣпява тѣхний националенъ духъ. Ако нѣкой не може да живѣе тамъ, да се прѣхвърли въ Румжния, гдѣто ще бѣде добръ приетъ като румжнинъ въ тая негова братска страна.

Така слѣдвахме ний тукашнитѣ бѣлгарски работи. Вѣстника неможахме още да извадимъ, защото Раковски нѣмаше достатѣчни за издаванието му пари, а при това той бързаше съ своята „*Бѣлгарска Старина*“ и гледаше колко по-скоро да я напечати. Говорихме си, че трѣба да почакаме съ вѣстника, до гдѣто се появи нѣкой по-важенъ политически евениментъ, тѣй като бѣше започнало да се шушни, че нѣщо се готви въ Румжния.

II.

Вжтрѣшното политическо положение на Румжния. Съзаклѣтието противъ Куза и неговото сваляние отъ прѣстола.

Това нѣщо какво бѣше?

Отъ послѣ се по-усили работата на опозиционеритѣ въ Румжния, и започнаха сегисъ-тогисъ да се явяватъ тайни плакади противъ князь Куза. Прочее едно съзаклѣтие противъ Куза вече сжществуаше и работѣше много тайно за неговото сваляние отъ румжнскій прѣстолъ.

Князь Куза не бѣше лошавъ владѣтель за Румжния. Той даже направи много добри работи за